

gaa over til at blive Fæstehuse. Det ærede Medlem nævnte kun Lejehuse under offentlige Stiftelser, men jeg tror, at det ærede Medlem vil indrømme, at Betydningen af, at Lejehuse blive Fæstehuse, er lige stor, enten det gælder Lejehuse under offentlige Stiftelser, eller det gælder andre Lejehuse omkring i Landet. Jeg giver det ærede Medlem fuldstændig Ret i, at det vilde være et meget stort Fremskridt, hvis vi kunde faa afløst Lejehusene omkring i Landet og faa Fæstehuse i Stedet. Det siger sig selv, at en Lejehusmand, der maa arbejde under saa usikre Forhold, som han maa, med Udsigt til at kunne siges op med et halvt Aars Varsel, ikke kan tillade sig den Slags Forbedringer ved Hus og Jord, som en Fæstehusmand kan. Men jeg vil dog samtidig erindre det ærede Medlem, der nu har rejst dette Spørgsmaal her i Dag, om, at det ikke er noget nyt Spørgsmaal her i Tinget. Det er et Spørgsmaal, der meget ofte har været drøftet og rejst fra Venstres Side. Det er kun nyt, for saa vidt som det rejses fra den Side, det ærede Medlem tilhører, men ellers er det ikke noget nyt Spørgsmaal. Maa jeg erindre om, at da vi for nogle Aar siden drøftede Lovforslaget om Fæste- og Lejehusmænd, var der en Bestemmelse i dette Forslag, som gik ud paa at paalægge Fæstetvang ikke for alle Huse, men for de Huse, der for Tiden vare fæstede ud og havde været fæstede ud i en længere Aarrække. Ikke en Gang denne Bestemmelse kunde det lykkes at gennemføre. Ærede Medlemmer ville jo erindre, at jeg maatte fratage denne Bestemmelse i Loven under Behandlingen i det andet Ting, og kun med Nød og næppe lykkedes det at gennemføre Forslaget om Leje- og Fæstehuse saaledes, at Leje- og Fæstehusmændene dog kunne faa nogen Erstatning for de Forbedringer, de udføre ved deres Hjem. Jeg tvivler derfor, efter de Erfaringer, vi have vundet angaaende disse Spørgsmaal, om, at det for Tiden kan nytte noget at rejse dette Spørgsmaal igen, og jeg tror, det rigtigste vil være, at vi afvente det Tidspunkt, hvor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds faar nogle flere Meningsfæller inden for sit Parti og navnlig i det andet Ting, det Sted, hvor vi tidligere have mødt Modstand med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds (P. Madsen) fremdrog Spørgsmaalet om Kreditforeningerne, der jo muligvis kunne komme til at afgive en Del af de Laan, der omhandles i det forelig-

gende Forslag. Det ærede Medlem var ikke klar over, om Kreditforeningerne skulde have første Prioritet, eller om Staten skulde have første Prioritet. Forslaget er maaske i den Henseende affattet noget uklart, det skal jeg ikke komme nærmere ind paa; men Tanken er selvfølgelig den, at Kreditforeningerne skulle have første Prioritet, og det tror jeg ogsaa vil fremgaa, naar man sammenligner §§ 10 og 11. Men for øvrigt vil jeg, angaaende dette Spørgsmaal om Kreditforeningers Stilling kun sige, at Forslaget indeholder jo kun en Bemyndigelse for Finansministeren til at lade Kreditforeningerne overtage en Del af Laanet. Forslaget indeholder ikke nogen absolut Bestemmelse derom, det er en Bemyndigelse, Finansministeren faar, og det er jo en Selvfølge, at Kreditforeningerne staa ganske frit med Hensyn til, om de overhovedet ville have med denne Sag at gøre. Det er jo noget, der først kan finde sin endelige Afgørelse, naar Finansministeren og Kreditforeningerne ere enige om de Betingelser, hvorefter man skal gaa frem.

Det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Poul Christensen) fremdroge Spørgsmaalet om at yde Tillægslaan til de Husmænd, der allerede have faaet overdraget Statshuse — det var jo Tanken i de to ærede Medlemmers Udtalelse. Jeg kan godt se, at der er noget, der taler herfor, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at dette efter min Mening vil være et meget vanskeligt Spørgsmaal at komme ind paa. Jeg tror ikke, det gaar an, selv om jeg erkender, at der sikkert i adskillige Tilfælde vilde være Grund til at gøre det. Jeg tror, at alene det Arbejde, der derved vilde paalægges Kommissionerne og Landbrugministeriet og Finansministeriet, vilde blive saa betydeligt, at det allerede næsten er tilstrækkeligt til at modvirke en saadan Bestemmelse. Men dernæst frygter jeg ogsaa meget for de senere Følger, det vilde faa, om vi kom ind paa en saadan Bestemmelse i det foreliggende Forslag. Thi det tror jeg maa være klart, at hvis vi komme ind paa dette nu ved Revisionen af Loven, kunne vi heller ikke undgaa at komme ind paa det om 5 Aar, naar Loven igen skal revideres. Det vilde blive meget vanskeligt at undgaa. Hvis vi saa igen om 5 Aar skulde ind paa at yde ny Tillægslaan til en stor Del af de Husmandsbrug, der ere oprettede i Løbet af de 10 Aar, maa det vist indrømmes, at det blev ganske uover-